

S. Willelmi Auxiensis archiepiscopi.
 S. Bosonis Sanctonensis episcopi.
 S. Ademari Engolismensis episcopi.
 S. Willelmi Petragoricensis episcopi.
 S. Raimundi Vasatensis episcopi.
 S. Hugonis Bigorrensis episcopi.
 S. Donaldi Agennensis episcopi.
 S. Petri Adurensis episcopi.
 S. Odonis abbatis Sancti Joannis.

A S. Drogonis Malliacensis abbatis.
 S. Raynaldi S. Cypriani abbatis Pictavensis.
 S. Bertrandi S. Juliani abbatis V. Nobiliacensis.
 S. Hildeberti Nantulliacensis abbatis. V. Nantolis in valle.
 S. Fulchardi S. Salvatoris abbatis V. Blavia.
 S. Anchelini, Gocelini Burdegalensis ecclesie archidiaconi.

AMATI BURDEGALENSIS ARCHIEPISCOPI DIPLOMATA.

I.

Judicium Amati archiepiscopi Burdegalensis et apostolicæ sedis legati in gratiam monasterii Sanctæ Crucis.

(MARTENE, *Thes. Anecd. I*, 276.)

In nomine Domini Dei et Salvatoris nostri Jesu Christi, AMATUS, sanctæ Romanæ ecclesie legatus, Burdegalensium quoque archiepiscopus.

Quoniam sæpissime hominum memoria mundanis adeo sollicitudinibus impeditur, quod non solum olim, sed etiam nuperrime gestorum obliviscitur: ut deinceps præsentium mens litteris excitata, quæ vidit et audivit facile imaginetur, et futurorum ingenia iisdem notulis de præteritis erudiantur: placuit paucis comprehendere, et scriptis sanctæ matris Ecclesie fidelium tam præsentium quam futurorum mentibus inserere, qualiter controversiam inter abbatem Sanctæ Crucis, videlicet dominum Fulconem, et decanum dominum Petrum, super ecclesia Sancti Michaelis exortam infringibili iudicio sedavimus. Consistentibus namque in præsentia nostra abbate cum suis, et decano iterum cum suis, totiusque causæ rationibus utrinque attenta spiculatione circumspectis illorum causæ tale iudicium imposuimus. Si abbas Sanctæ Crucis tenorem Sancti Michaelis a prædecessore suo A. et a seipso habitum, prout multis confirmat assertionibus, ipse cum duobus suis monachis sacramento probaverit, quiete in posterum ecclesiam habebit; sin autem, ipsius causæ supersedendum decrevimus. Quod iudicium arguente rectitudinis examine collaudandum cunctis enituit. Quocirca in conspectu omnium ibidem consistentium abbas Sanctæ Crucis dominus Fulco assurgens cum suis super quatuor Evangelia juravit quod prædecessor suus bonæ memoriæ A. Trencardi cum suis monachis a reverendissimo prædecessore nostro domino Goscelino et a Sancti Andreæ capitulo ecclesiam Sancti Michaelis extra urbem super Garonam sitam prorsus ex integro in jus Sanctæ Crucis acquisivit, præter illud quod vocatur tricesimum et confessiones. Et ut prædictus

B abbas et sui, juxta sanctorum Patrum decreta, aliqua commutatione prædictam ecclesiam firmiter et quiete possiderent, quoque anno in festivitate sancti Andreæ ejus matris ecclesie canonicis duos solidos persolverent. Hanc ergo ecclesiam hoc modo Sanctæ Crucis concessam prædictus abbas quoad vixit quiete obtinuit, necnon juravit se ipsum in abbatem constitutum eundem tenorem obtinuisse. Quapropter ut deinceps ecclesia Sancti Michaelis inviolabiliter et quiete, tamen semper per capellanos, secundum deliberationem Sanctæ Crucis tractaretur: hoc privilegium nostræ auctoritatis firmavimus, quod impressione sigilli nostri signari præcepimus.

Actum est et concessum in præsentia nostri, assistentibus P. decano, et E. archidiacono, cum cæteris Sancti Andreæ canonicis, et quam pluribus aliis valentibus tam clericis quam laicis, anno ab Incarnatione Domini millesimo nonagesimo nono, indictione septima, epacta vicesima sexta, concurrente... anno pontificatus domni Urbani papæ secundi duodecimo.

II.

Amatus archiepiscop. Burdegalens. dat Silvæ Majori ecclesiolam S. Lupi.

(*Gall. Christ. II*, 275, instrum. nov.)

In nomine sanctæ et individue Trinitatis, ego Amatus Dei gratia Burdegalensis archiepiscopus.

D Si locis Deo dicatis aliquid largitionis nostræ munere ob divini cultus amorem impertimur, præmium æternæ remunerationis nobis rependi procul dubio non diffidimus. Notum itaque sit omnibus fidelibus tam præsentibus quam futuris, quoniam ecclesie Sanctæ Mariæ de Silva Majore ad divini cultus augmentum ecclesiolam quamdam, quæ est inter duo maria constructam, in honore S. Lupi confessoris perpetuo concedimus, et sanctuaria ad supra dictam ecclesiolam pertinentia; et ut hæc concessio per succedentia tempora firma et inconvulsa per-

maneat, hanc chartulam sigillo nostræ auctoritatis A
insigniri præcepimus. carnationis Domini, indict. vi, concur. iv, epacta
xv, domino Urbano secundo Romanæ sedi papa
residente.

III.

Quædam acta ad Amatam Burdegalensem spectantia.

AMATUS gratia Dei Burdegalensium archiepiscopus et S. R. E. legatus, ad petitionem venerandi Asculfi Angeriacæ imo angelicæ congregationis S. Joannis Baptistæ abbatis, dedit privilegium de quibusdam ecclesiis quas antecessor Asculfi, Odo bonæ memoriæ abbas, a Goscelino archiepiscopo in archipræsulatu Burdegalensi acquisiverat: quatenus ipsa supradicta angelica congregatio simul cum ipsis ecclesiis tam in augmento rerum temporalium per tempora succedentia crescat, quam in divino servitio in dies melius proficiat. Sunt autem istæ ecclesiæ: S. Maria de Vairas, S. Petrus de Vals, S. Sulpitius de Averniaco, S. Martinus de Ison, S. Martinus de Boisseth, S. Maria de Grisiliaco, S. Vincentius de Molon, S. Laurentius de Medulco; et hæc ecclesiæ sunt inter duo maria. Petrus decanus et archidiaconus, Eblo archidiaconus, Arnaldus Simonis cantor et cæteri canonici in capitulo S. Andree confirmant hoc privilegium.

Actum et concessum Burdegale, anno 1098 In-

Data per manum Petri decani ipsi abbati A. in capitulo S. Andree v Idus Martii. *Ex chartul. Angeriæ. fol. 97.*

Idem Amatus definivit in concilio Burdegalensi altercationem quæ erat inter Ansculfum abbatem S. Joannis de Angeriaco, et Garnerium abbatem S. Maxentii, et monachos utriusque monasterii propter ecclesiam S. Petri de Mareistais vetulo sitam prope castrum quod nominatur Mastacius; in favorem Angeriensium res fuit diffinita.

Actum et concessum in Burdegalensi concilio B anno ab Incarnatione Domini 1098, indict. vi, epacta xxvi, assistentibus et præsentibus R. Auciensium archiepiscopo, et R. Dolensium archipræsule cum suffraganeis eorum episcopis et abbatibus, necnon et S. Agennensium, et R. Petragoricensium episcopis cum suffraganeis eorum abbatibus. Anno vero xi pontific. domini papæ Urbani II, data iii Nonas Octobris. *Ex chartul. Angeriæ. fol. 95.*

Depositio domni Amati archiepiscopi notatur in necrolog. Monast. novi Pictaviens. x Kalend. Junii.

ANNO DOMINI MCIII

POPPO METENSIS EPISCOPUS

NOTITIA

(Gall. Christ. nov. t. XIII, col. 734)

Buchardo successit Poppo, archidiaconus Ecclesiæ C
Trevirensis, Henrici comitis palatini frater, tam schismaticorum factioni contrarius, quam partibus Catholicorum addictus. Quam ob causam competitorem expertus est Adelberonem seu Adelbertum, quem licet imperatoris auctoritate suffultum secludere cives Metenses. Itaque Poppo in episcopatus possessione permansit. Verum opus erat archiepiscopo qui eum consecraret; nam Egilbertus provinciæ metropolitanus schisma sectabatur. Curam hanc in se recepit Jarentonis abbatis S. Benigni Divionensis precibus victus Hugo archiepiscopus Lugdunensis, sedis apostolicæ legatus. Ille siquidem inter pericula, pluribus comitatus prælatis, Metas accessit ac Popponem unxit in episcopum prima Quadragesimæ hebdomada. Hæc narrat in

Chronico Ugo abbas Flaviniaci, auctor æqualis, ad annum 1095: Scriptor historiæ mss. S. Huberti, paulo minus antiquus, idem refert de Burchardo. Unde nonnulli censuerant Burchardum et Popponem eandem esse personam. Aliunde Bertholdus continuator Chronici Hermanni Contracti vult ut quem elegissent Metenses episcopum, consecraverit, Gebehardus Constantiensis legatus apostolicus, 27 Martii medio Quadragesimæ. Ut ut est, verisimile videtur historicos Metenses ex inaugurationis cunctatione conclusisse episcopatum Metensem pastoribus orbatum fuisse per plures annos, licet Burchardus immediate Herimanno successerit. Sed dum deesset consecratio, sedes vacua censebatur, licet plures personæ de eo episcopatu contenderent: videlicet Burchardus, Poppo, Bruno Adelbero, et